

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ปัญญาต้องมีจิตตภาวนาเข้าเบิกทาง

จากอุตรถึงนครพนม ๒๔๓ กิโลเมตรถึงกลางเมือง จำได้แต่โน้นตั้งแต่เราไปมาอยู่โน้นแต่ก่อนถ้าผ่านไปไหนแล้วมันจะจำได้ ๆ จะว่านิสัยชอบสังเกตก็ไม่ผิด ขอให้ผ่านไป พอผ่านไปมันจะจำได้ ๆ ไปหมดเลยนะ ไปที่ไหนจำได้หมด แยกไหน ๆ มันหากเป็นของมันเอง เตี้ยนี้กินของเก่า ทั้งหลุดไม้หลุดมือไป ที่เหลือเท่าไรก็กินไปเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้น ความจำมันก็เป็นของมันอย่างนี้จะให้ว่าไง

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๓๓๑ ดอลลาร์ ได้ขยับขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ขยับขึ้นไป ๆ ดอลลาร์ที่ได้แล้วเวลานี้ ๑๓๔,๕๓๒ ดอลลาร์ นี้ที่จะเข้าคลังหลวงวันที่ ๑๒ นี้ นะ ส่วนทองคำต้องครบ ๕๐๐ กิโล วันที่ ๑๒ ต้องให้ได้ ๕๐๐ กิโล ดอลลาร์เรายังไม่แน่ใจนัก แต่ที่แน่เอารวมยอดก็คือว่า ถ้าดอลลาร์ไม่พอ ขาดเท่าไร เราจะไปจัดเอาเงิน ๒๑ ล้านออกมาจากธนาคาร ถ้าไม่พอเราจะจัดนี้ออกมาซื้อดอลลาร์ให้ได้ครบจำนวน ๓ แสนดอลลาร์ เราคิดว่าอย่างนั้น ที่เงินสดเรายังไม่ได้ออกไปซื้อทองคำหมดก็เพราะเห็นว่า ทองคำนี้ค่อนข้างแน่นอนแล้วว่าจะพอ เตี้ยนี้ขาดอยู่ ๗-๘ กิโล คิดว่าจะพอ ส่วนดอลลาร์คิดว่าจะพยายามให้ได้ ๓ แสน คราวที่แล้วก็ ๓ แสน คราวนี้ก็ควรจะได้ ๓ แสน คราวที่แล้วทองคำก็ ๕๐๐ กิโล คราวนี้ก็ ๕๐๐ กิโลเหมือนกัน มันก็น่าจะได้ดอลลาร์ ๓ แสนเช่นเดียวกัน

ถ้ามอบวันที่ ๑๒ นี้แล้วก็เรียกว่า ทองคำเราได้ ๖ ตันกว่าแล้ว นี้คิดไว้อย่างแน่นอนค่อนข้างแน่นอนวางั้นเลย คราวนี้ต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จุดที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากันแล้วว่า งานการช่วยชาติคราวนี้เป็นงานประวัติศาสตร์ของชาติไทยเรา แล้วเราจะได้อะไรมาเป็นเครื่องหมายของประวัติศาสตร์ นี้ที่สำคัญ ยิ่งงี้ก็ต้องมีเป็นประวัติศาสตร์ เราไม่เขียนคนอื่นเขาก็เขียน เมืองโนไม่เขียน คือเมืองไทยไม่เขียน เมืองนอกเขาก็เขียนได้ เขียนแบบขายขี้หน้าเข้าใจไหม ถ้าดีจริง ๆ เขาอยากเขียนก็ได้เขาไม่อยากเขียนก็ได้ ถ้าเป็นสิ่งที่ไม่ดีแล้วเขาจะเขียนปุบปับ เมืองไทยไม่เป็นที่ เห็นไหม ละ ฟังซินะ

คำว่าเมืองไทยไม่เป็นที่ หมดทั่วประเทศไทย มีแต่เรื่องไทยไม่เป็นที่ทั้งหมด เราฟังได้ไหม พิจารณาซิ คำว่าเมืองไทยไม่เป็นที่ หมดเลยในเมืองไทย อะไรไม่เป็นที่ พ่อไทยไม่เป็นที่ แม่ไทยไม่เป็นที่ ลูกไทยหลานไทยไม่เป็นที่ หมูหมาเปิดไก่ไทยไม่เป็นที่

อะไร ๆ ไม่เป็นท่าทั้งหมดเลย เราอยากฟังไหมละ พิจารณาซิ นีที่ว่าเรารักเราสงวนชาติไทยของเรา เราจึงรักทุกอย่างสงวนทุกอย่าง ทะนุถนอมและบำรุงรักษาทุกอย่างด้วยความเต็มอกเต็มใจ เรื่องสำคัญอยู่จุดนี้นะ

เด็กเกิดมาเป็นคนไทยแล้ว เป็นคนสำคัญแล้ว นั่นฟังซิ เราเป็นพ่อเป็นแม่ของเด็กทั่วประเทศ เราจะหาทองคำมาให้จิตใจเด็กอบอุ่น สืบทอดมรดกของพ่อของแม่ต่อไป เพียงทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันของคนทั้งประเทศ คือของคนไทยพ่อแม่เด็กทั้งประเทศนี้ไม่ได้มีเหลือ ต้องคิดแยกหน้าแยกหลังซิ พอทองคำได้ ๑๐ ตันแล้ว เรารู้สึกว่าหายใจโล่ง แล้วดอลลาร์เสริมเข้าไปอีก ก็เรียกว่าเสริมความโล่งการสับสนหายใจมากขึ้น

นี่ก็ทราบว่าจะจริงจิงมากกฐินนี้นะ กฐินวัดป่าบ้านตาดเพื่อช่วยชาติของเรา ซึ่งจะมีขึ้นในออกพรรษา ๔๖ นี้แหละ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายก็ได้พูด ค่อนข้างจะเป็นเสียงเดียวกันแล้วว่าจะให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ไม่ให้เลย ๒๕๔๖ ไปได้เลย จุดใหญ่ก็คือวันกฐินเป็นวันใหญ่วันหนึ่ง ทราบว่านั่นนะ จะให้พอใน ๒๕๔๖ นี้ทองคำของเรา แล้วเราก็อโล่งใจ ถ้าถึงจุดนั้นแล้วเราก็อโล่งใจ เราจะไม่รบกวนพี่น้องทั้งหลายต่อไปอีกเลย ขอให้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์นั้นคิดว่าให้ได้ ๑๐ ล้าน อันนี้ไม่ค่อยเด็ด

แต่จุดที่เด็ดคือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ต้องได้วุ้นั้นเลย ส่วนดอลลาร์นี้ไม่เด็ด คือดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน ทองคำ ๑๐ ตันต้องได้เด็ดขาดมาเลย ไม่ได้ค่อขาดเลย เรียกว่าเด็ดขาดอันนี้ ส่วนดอลลาร์ไม่เด็ดขาด ไปหาออกหาอ่อนเอาตามลูกศิษย์ลูกหา แต่จะให้ได้ ๑๐ ล้านเหมือนกัน ออกก็ได้ เด็ดก็ได้ ให้ได้ ๑๐ ล้าน มันเป็นของคู่เคียงกันไป เคียงข้างกันไปจะสวยงามมาก เราคิดอย่างนี้นะ การที่เราได้นำพี่น้องทั้งหลายทุกด้านทุกทาง ด้วยความตะเกียกตะกายทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะหนักว่าเบาเรารู้ทั้งนั้นเรื่อยมานี้ เราได้พิจารณาเต็มกำลังความสามารถแล้ว เมื่อได้พิจารณาตรงไหนแล้วจึงออกจุดนั้น ๆ นี่ก็มาลงจุดนี้แหละ จุดที่ว่าให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ต้องให้ได้ คนไทยทั้งประเทศ ๖๒-๖๓ ล้านคนหาทองคำเวลานี้จะได้ ๖ ตันแล้ว ทำไมยังเหลืออยู่เพียง ๔ ตันจะหาไม่ได้มีอย่างเหลือ เราแน่ใจว่าได้วุ้นั้นเลย เพื่อการอุ้มชาติของเรามีชื่อเสียง

ตั้งแต่เปิดไก่อ แม้ที่สุดไอ้หยองในศาลาเรานี้มันยังมีชื่อเสียง ทำไมคนไทยเรา ๖๒ ล้านคนไม่มีชื่อเสียง สู้ไอ้หยองไม่ได้ ไอ้หยองก็อยู่เมืองไทย คนไทยเป็นเจ้าของไอ้หยอง สู้ไอ้หยองไม่ได้ หาทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันไม่ได้ เสียชื่อเสียง ไม่มีเหลือเลยชื่อเสียงในเมืองไทย ถ้าเหลือก็จะเหลือแต่ไอ้หยองเท่านั้น เราอยากฟังไหม ยกไอ้หยองขึ้น ให้พวกเราอยู่ไต่กันไอ้หยองให้มันชี้ราดลงใส่เรา สู้มันไม่ได้ ใครอยากได้อย่างนั้นไหม ไม่อยากได้ต้อง

พิตชิ จุงไอ้หยองเดินตามหลัง เป็นไงที่พูดนี้มีเหตุผลใหม่ ก็มีเหตุผลนี้ เราไม่อยากให้อัยของซี้รดหัวเรา เราต้องโดดขึ้นเหนือไอ้หยองซี้ เราเป็นเจ้าของไอ้หยอง ต้องเด็ดกว่าไอ้หยองทุกอย่าง เหนือไอ้หยองทุกอย่างถึงถูกต้อง

ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ เราจะตัดขาดปู้พันทีในการรบกวนพี่น้องทั้งหลายดังที่แสดงอยู่เวลานี้จะไม่มี แสดงแบบนี้ไม่มี แต่เรื่องมีธรรมดาคือที่มันมีปลิกย่อยอยู่อันหนึ่ง ยังไม่ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพราะเราหนักทางทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้มากกว่าที่มันเศษออกไปนั้น คือเวลานี้ทองคำเราอยู่ในคลังหลวงมันคี่ มันไม่ได้คู่เต็มสิบ ๆ นะ มันขาดอยู่ เราก็ปล่อยมันไว้เสียก่อน หมุนอันนี้ไปเสียก่อน วางั้นนะ พอหมุนนี้ได้แล้วเราก็มีเริ่มพูด แต่พูด-พูดเฉย ๆ ไม่รบกวนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ออกรบกวนนะ พูดธรรมดา ท่านผู้ใดจะคิดเห็นความบกพร่องของคนทั้งชาติว่าคี่ ๆ ไปหมดไม่มีคู่แล้ว หาให้คู่ ๆ เข้ามาก็เป็นเรื่องน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายจะหาเอง เราเป็นแต่เพียงว่าเปิดทางให้เท่านั้น

สำหรับเราเองที่เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เห็นว่ายังบกพร่องอยู่จุดนี้ แต่เรายังพูดไม่ออก เพราะเราหนักอยู่ในทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เรียกว่าขาด-ขาดไปเลย ตรงนั้นะ อันนั้นเป็นปลิกย่อย ที่นี้พอทางนี้ค่อยหมุนขึ้นมาแล้ว มันจึงทำให้คิดอันนี้ก็ว่าเข้ามา ๆ ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย คือที่มันคี่ มันไม่ค่อยสบายใจ จึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายเราซึ่งเคยเชื่อถือกันมาแล้ว ได้ทองคำน้ำหนักตั้ง ๑๐ ตัน ทำไมจะพูดปลิก ๆ ย่อย ๆ เพื่อหมุนอันนี้ให้สว่างขึ้นไปไม่ได้วะ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงได้พูด แต่ไม่รบกวนอันนี้ จะได้มาน้อยพิเศษจาก ๑๐ ตันขึ้นไปเท่าไรเราก็พอใจ ๆ แต่เราไม่รบกวนเหมือนแต่ก่อนเท่านั้นเอง เล่าให้ฟังตามจุดที่ยังบกพร่องอยู่หน่อยหนึ่ง

พูดง่าย ๆ คือทองคำที่อยู่ในคลังหลวงของเราเวลานี้มันคี่ มันไม่ได้คู่ เวลาเราได้เข้าไปปู้ เช่น ๙ มันก็ ๙ ของมันอยู่จั้น สมมุติว่าเรามีอยู่ ๙ ตัน ถ้าได้ ๑๐ ตันเข้าไปมันก็เป็น ๑๙ นั้นแหละมันไม่มี ๒๐ มันไม่คู่ นะซิ ได้เท่าไรมันก็ เก้า ๆ ๆ ซี้หัวคนไทยไปอีก ไปที่ไหนก็มีแต่เก้า ๆ ซี้หัวคนไทยไป เราไม่อยากดูนะเข้าใจใหม่ ต้องเต็มคู่ นั้นละเต็มเม็ดเต็มหน่วย อันนี้เพียงพูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบไปอย่างนั้นแหละ ไม่เป็นความเจาะจงบ่งขาดเหมือนจุดนี้ จุด ๑๐ ตัน ๑๐ ตันนี้ต้องเอาขาดทั้งประเทศเลยเทียวไม่ใช่ธรรมดา ถ้ามันเต็มนี้แล้วเราจะเต็มที่สุดแหละ หัวใจเราเต็มตื่นเลยเทียว ไม่มีอะไรแหงนเม้นิดหนึ่ง

เวลานำพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ก็เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับชาติไทยของเรา ในความเป็นอยู่ปูวายทั้งหลายก็ค่อยสะดวกสบายขึ้นไป ถึงใหญ่ก็ตาม วัตถุประสงค์เต็มท้องฟ้ามหาสมุทร แต่สู้จิตใจไม่ได้ ถ้าจิตใจไม่มีอะไรบรรจุ จิตใจว่างเปล่าจากความเป็นสิริมงคลแล้ว มันก็ว่างเปล่า

ไปหมด หากความเป็นสิริมงคลไม่ได้ เพราะฉะนั้นธรรมะจึงเข้าบรรจุนี้เป็นจุดใหญ่มากทีเดียว คนหนึ่งเมื่อจิตเป็นธรรมแล้วจะมีหลักมีเกณฑ์ทุกสิ่งทุกอย่างนะ ธรรมเข้าไปสู่จุดไหน จะค่อยมีหลักมีเกณฑ์ มีสติตั้ง มีปัญญาคิดอ่านไตร่ตรองความได้ความเสียไปโดยลำดับ ลำตา ถ้าปล่อยให้กิเลสมันนำทางนี้ มีแต่สุกเอาเผากิน ๆ เรื่อยไป แหกไปเรื่อยไป ๆ นี้คือกิเลสนำโลกมานาน เพราะฉะนั้นโลกจึงร้อนมากมาย ทั่วประเทศนี้หรือทั่วโลกนี้ ที่ไหนเป็นจุดที่มีความสะดวกสบายหายห่วงภายในจิตใจ เพราะมีธรรมเข้าบรรจุนี้อย่างนี้ไม่ค่อยมี และซ้ำที่สองว่าไม่มี อยากรู้อย่างนั้นนะเรา แต่อันนี้ ไม่มี นี่ตัดไว้ก่อน ไม่ค่อยมีเข้าไปแทรกไว้ก่อน เพื่อให้มี เข้าใจ

เรื่องจิตใจนี้เป็นสำคัญมากที่สุดทีเดียว นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าสอนลง ขึ้นต้นก็ มโน ปุพฺพกมา ธมฺมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา นี่ขึ้นต้นเลย นี่หลักพุทธศาสนาของเราขึ้นหัวใจ เป็นรากแก้วทันทีทีเดียว สิ่งทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน ทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จไปจากใจทั้งนั้น นั่นฟังซินะ ถ้าใจพาชั่วเหลวไปหมดเลย ถ้าใจพาดี-ดีไปตาม ๆ กันหมด เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนลงที่ใจ ให้พิจารณาจิตใจเจ้าของเสมอ อย่าไปดูตั้งแต่ตนอก ให้ดูตัวของเรา เข้าสู่ใจของเรา จะมีที่ทบทวนवलลคุณหารกันไป นี่ละนักภาวนาท่านจึงแยบคาย

จริง ๆ นะผู้ที่มีภาวนาในจิตใจ และจิตมีความสว่างมากเท่าไร มีความแยบคายเข้าไปโดยลำดับ แต่ความแยบคายของธรรมจะไม่ค่อยแสดงตัว ไม่เหมือนโลก โลกมีเท่านั้นจะเอาเท่านั้นออกเลย เข้าใจใหม่ละ คือโลกมันอยากอวด ชอบอวดชอบสรรเสริญเยินยอ ไม่มีอะไรเกินกิเลส แต่เรื่องความพอเหมาะพอดีไม่มีอะไรเกินธรรม ได้ขั้นใดภูมิใดนี้จะพอเหมาะพอดีสงบเย็นไปเรื่อย ๆ ก็มีแต่โล่งสว่างจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างในบรรดาสมมุติชาติออกจากหัวใจหมด หัวใจว่างไปหมดจากบรรดาสมมุติทั้งหลายแล้วนั้นแล ท่านบอกว่าความพอสุดยอด จึงไม่มีอะไรเกินคำว่าพอ คำว่านี้หมายถึงพอของธรรมสุดยอดได้แก่ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ถ้าเป็นเรื่องของบุคคล ถ้าเป็นเรื่องธรรมก็เรียกว่าธรรมธาตุ นี่ละเลิศเลอ เราจึงได้พยายามน้อมธรรมเหล่านี้ มันเหมือนอากาศ ดิน ฟ้า อากาศ นี้ ใครน้อมเข้ามาสูดลมหายใจมากน้อยก็ได้ตามนั้น ๆ อยู่อย่างนี้ เราเทียบเคียงนะ

นี้ธรรมมีอยู่ทั่วไปแล้วแต่ใครจะน้อมมา แล้วความไม่เป็นธรรมก็มีอยู่ทั่วไป คือเรื่องของกิเลส สับกันอยู่กับธรรมนั้นละ เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ฟัดได้เหวี่ยง ได้แก้ไขตัดแปลงกันทั้งวัน ๆ วันหนึ่ง ๆ ถ้าต้องการจะเป็นคนดีต้องมีการตัดแปลงเจ้าของไปตลอด ตั้งแต่ตื่นนอนอะไรดีไม่ดีต้องได้คิดไปตลอด ๆ นี่ละเรื่องความคัดเลือกนี้ออกจากใจนะ ถ้าใจไม่มีหลักมีเกณฑ์จะคัดเลือกไม่ได้ ถูกกิเลสลากถูไปหมดทั้งวันทั้งคืน ตั้งแต่ตื่นนอน

จนกระทั่งหลับ มีแต่หายใจแหม่ว ๆ เราหาความหวังตั้งแต่ตื่นนอน เวลาได้มามีแต่ความ ผิดหวังเคียดแค้นในหัวอก จนอกจะแตกบางคนเป็นบ้าก็มี เพราะความคิดมาก กิเลสมัน กวน กิเลสเข้ากวนจิตใจชุ่มมัวจนกระทั่งเป็นตมเป็นโคลนไปหมดเลย นั่น กิเลส ถ้าธรรม แล้วเป็นสารส้มแกว่งนี้ค่อยใสลงไป ๆ เพราะฉะนั้น จึงได้สอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายถึง เรื่องการนับถือพุทธศาสนา ขอให้มึหลักภาวาเป็นหลักใจทุกคน ๆ เป็นที่แน่ใจที่สุดดีที่ สุด จะได้ส่วนแห่งความดีทั้งหลายเป็นสิริมงคลติดหัวใจเราไป มากน้อยตามกำลังแห่ง ความสนใจในทางด้านศาสนาและจิตตภาวนาเป็นพื้นฐาน นี่สำคัญมาก

คือจิตดวงนี้เวลามันโง่ ๆ จริง ๆ นะ พระอาทิตย์จะพันดวงก็ตาม ไม่มีอะไรมีดียิ่ง กว่าใจที่กิเลสปิด กิเลสปิดเสียเท่านั้นพระอาทิตย์ร้อยดวงไม่มีความหมายเลย พอธรรม สอดเข้าไปปั๊บ พระธรรมนี้จำกว่าพระอาทิตย์ร้อยดวง เป็นพันดวงก็สู้ธรรมไม่ได้ นตฺถิ ปญญาสมา อาภา ความสว่างไสว นั้นเสมอด้วยปัญญา ความรู้แจ้งเห็นจริงของพระพุทธ เจ้าไม่ได้เลย ขึ้นพระพุทธเจ้า แล้วพูดกลาง ๆ ว่า ความสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี ปัญญา นี้จะขึ้นมาจากจิตตภาวนานะ ไม่ใช่อยู่เฉย ๆ ปัญญาจะสว่างมาไม่มีทาง อย่าไปคิดเดานะ ว่าอยู่ ๆ ปัญญาจะสว่างไสวขึ้นมา ปัญญาต้องมีจิตตภาวนาเข้าเบิกทาง พอเบิกทางแล้ว ปัญญาจะค่อยไหวตัวออกมา ๆ เรื่อย ทีนี้สิ่งที่มีติดตาทั้งหลายมันจะค่อยจางไป ๆ เพราะ จิตตภาวนานี้รวมพลังเข้าไปเป็นกำลังชักฟอก สิ่งที่มีหมอมองมืดตื้อทั้งหลายให้กระจาย ออก ๆ ด้วยจิตตภาวนา

เวลาจิตตภาวนามีหลักใจมากน้อยเพียงไรนี้ จิตใจจะค่อยขยายตัวออกไป สว่างไสว จะเห็นโทษเห็นคุณของตัวเองไปในขณะเดียวกัน เมื่อเราพิจารณาแล้วโทษมันมีอยู่แล้วใน จิตใจ ตอนที่เรายังไม่ได้พิจารณาทางด้านจิตตภาวนา พอเราพิจารณาทางด้านจิตตภาวนา แล้วจะเห็นโทษไปในตัวของมัน เมื่อเห็นโทษแล้วมันก็ค่อยปิดออก ๆ สว่างไสวออกไป นี้ ละเรื่องจิตตภาวนาลำคัญมากที่สุด จะไม่ได้อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็ตาม ขอให้ได้ ไปตามลูกศิษย์ที่มีครูมีอาจารย์สอนเถอะ เราจะมีแบบมีฉบับตามฐานะของเราทั่วหน้ากัน ถ้าไม่มีเรื่องความคิดความอ่านโดยอรรถโดยธรรมแล้ว สติก็สติไปทางกิเลสเสีย ปัญญาไป ทางกิเลสทำโลกให้พินาศได้ นั่น เพราะเรื่องของกิเลสก็เอาสติปัญญาไปใช้แต่เป็นทางของ กิเลส เช่น มีดเล่มนี้ให้กิเลสเอาไปใช้ มันเอาไปฟันหัวคนเข้าใจไหม ให้ปัญญาไปใช้ฟัน ฟักแพงแดงโมมากิน นี่มันต่างกันอย่างนั้นนะ

มันขึ้นอยู่กับเจ้าของ เจ้าของมีธรรม เครื่องไม้เครื่องมือก็เป็นธรรมไป ถ้าเจ้าของ เป็นโจรเป็นมาร เครื่องไม้เครื่องมือกลายเป็นเครื่องสังหารไปหมด มันต่างกันอย่างนี้ จึง

ต้องให้พากันพิจารณา เราเห็นสุดยอดในหัวใจเลย จึงได้เทศน์สอนพี่น้องทั้งหลาย ยิ่งจวนจะตายเท่าไรยิ่งแน่นหนัก ออก ๆ ธรรมะจะไม่ได้ออกทั่ว ทีนี้เวลาจะได้ออกทางนี้มันปิดตันทางนั้น ออกทางนั้นปิดตันทางนั้น จะออกทางนี้ปิดตัน ธรรมะก็ออกไม่ได้สะดวกเหมือนกันนะ ถ้ามีเปิดโล่งคอยรับกัน ๆ นี่ผางเลยทันที เราไม่คุยนะ ขอให้มึ่เครื่องรับเถอะ วางั้นเลย ทีว่าธรรมะจะอัดอั้นตันใจไม่มี ไม่มีอะไรที่จะโล่งยิ่งกว่าธรรมครอบแดนโลกธาตุไปหมด เมื่อเข้าอยู่หัวใจก็โล่งแบบเดียวกันหมดไม่มีอะไรปิดตัน ก็มีแต่กิเลสนี้มันปิดตัน พุดแล้วมันไม่เกิดประโยชน์พุดไปหาอะไร ความหมายว่าอย่างนั้นนะ พอแย้บออกนี้ ที่จะออกนี้มันมีอะไรขัดขวางอยู่นั้นที่จะไม่เกิดประโยชน์แล้วพุดไปหาอะไร เหมือนอย่างเรากางแหไว้ที่เราจะทอดแห มีแต่ซี่หมูซี่หมาทอดลงไปหาอะไร เข้าใจไหมละ ถ้าตัวใหญ่ ๆ มันผูกติดฝังขึ้นมา โอ้ย แหไม่บอกบอก พันกันเลยทั้งคนทั้งแหไปด้วยกันเข้าใจไหม

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า ท่านจึงมีธรรมหลายชั้นหลายภูมิสำหรับต้อนรับบรรดาสัตว์ผู้มีความสามารถมากน้อยต่างกัน ผู้ที่เป็นพื้น ๆ ก็สอนเป็นพื้น ๆ ไปก่อน ๆ ผู้ควรที่จะเอาฝั่งที่เดียวเลยก็เอาเลย ๆ เหมือนเรากางแหไป ไปเจอปลาตัวใหญ่ฝังทันทีเลย เป็นอย่างนั้นละธรรม ไม่มีอันมีอันนะ เดียวนี้เราไม่ได้หาธรรมกันนะ มันหาแต่กิเลสจึงมีตั้งแต่ความทุกข์ร้อน ที่เป็นผลของกิเลสทั้งนั้นทั่วบ้านทั่วเมือง ถ้าต่างคนต่างอุตสาหะพยายามหาอรรถหาธรรม ตามธรรมที่ท่านสอนไว้เรียบร้อยแล้วนี้ โลกนี้จะพอยู่พอเป็นพอไป มีกว้างมีแคบขนาดไหนก็ตาม จะผาสุกเย็นใจทั่วหน้ากัน ถ้าธรรมเข้าไปประสานจะไม่มีคำว่าร้าวร้าว

แต่เรื่องกิเลสละชิ มันเอาไฟเข้าไปแห่ ๆ ไปตรงไหนแห่ ปลุกตักขึ้นก็ขึ้นมันก็เอาไม้ขีดไฟก้านเดียวแห่เข้าไปเท่านั้นพั่งหมดเลย นี่กิเลสเป็นอย่างนั้นนะ ให้พากันสนใจทางด้านภาวนา คนจิตใจมีความสงบยิ่งได้ปรากฏขึ้นในใจชัด ๆ ด้วยแล้ว นั้นแหละยังเป็นรากฐานสำคัญที่จะคิดอ่านไตร่ตรองหน้าที่การงาน ความเคลื่อนไหว ความประพฤติของตัวเองทุกอย่าง มันจะออกจากนี้ ๆ ควรไม่ควร ๆ มันจะบอกไปในตัวเลยนะ นี่แหละจิตที่มีสติธรรม ปัญญาธรรมเข้าคุ้มครอบรักษาแล้ว จะเป็นสิริมงคลออกแสดงตลอดไป ถ้ามีแต่กิเลสแล้วไปที่ไหนตีบตันอันดูหาความสุขความสบายไม่ได้ ไปโลกไหนก็ตีบตันแบบเดียวกันหมด กิเลสพาไปมีแต่โลกมืดตื้อทั้งนั้น ถ้าธรรมพาไปมีแต่โลกสว่างไสวเป็นลำดับลำดับ ให้พากันฟังซิ ตั้งแต่สวรรค์ พรหมโลก ถึงนิพพาน นี่ธรรมพาไป กิเลสพาไปตั้งแต่

เปรต แต่ผี สัตว์เดรัจฉานทุกประเภทลงถึงนรกอเวจี นี้ก็เลสหไป ไปอย่างนี้ มีอยู่อย่างนี้ มาตั้งกับตั้งกลับใครจะมาลบไม่สูญ

พระพุทธเจ้าองค์เอกทั้งนั้นเป็นผู้มาสอนธรรม สิ่งเหล่านี้ทั้งดีทั้งชั่ว เป็นของมีอยู่ มาตั้งแต่เดิม พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้สิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่ทั้งนั้น ไม่ได้มาอุทริตรัสรู้ในสิ่งไม่มีว่ามีนะ ตรัสรู้ในสิ่งที่มีทั้งนั้น ท่านจึงสอน เราเป็นผู้คอยสดับรับฟังท่าน ค่อยก้าวเดินตามท่าน ให้พินิจพิจารณาด้วยดีอย่าทำแบบสุกเอาเผากินนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

ชมถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th